

Editie 2022

Kerst4ing

Thema: **All I want for Christmas:** Alles wat ik wens met kerst

All I want for Christmas: Contact - in gesprek met jongeren

Gedicht - Kerstrituelen in de Oekraïne

All I want for Christmas: Veilige plek voor vluchtelingen-werkgroep

All I want for Christmas: Duurzaam leven – Rosita de Kwaadsteniet

All I want for Christmas: Leuk werk voor iedereen – Emmy Dingemans

All I want for Christmas: Vreedzaam werken en leven – Aart den Breejen

Column ds. Yvette Pors

Puzzel - Poster - Kleurplaat

Deze kerstviering wordt je aangeboden door de gezamenlijke kerken van Giessenburg.

All I want for Christmas:

Contact - jongeren

Hanneke de Koning en Willemieke van Wingerden ontmoeten in het vrijwilligerswerk dat zij doen veel jonge mensen. Regelmatisch spreken zij jongeren die in hun leven te kampen hebben met verdriet, zorgen en moeiten. Het is bijzonder hen te spreken en met en van elkaar te leren. Nieuwsgierig gaan zij het gesprek aan met twee jonge dames, die ondanks hun zorgen vaak heel krachtig zijn! Die kracht halen zij niet uit zichzelf.

All I want for Christmas is...

"Mijn familie om me heen! Al is het gemis van mijn moeder dan ook pijnlijk aanwezig." Op haar zestiende verloor Lisanne Buchner (25) haar moeder. "Het leek alsof de kanker was verdwenen, maar bij een controle bleken er veel uitzaaiingen te zijn.

De behandeling die volgde was levensverlengend, maar genezing bleek niet meer mogelijk. In de twee jaar van haar ziek zijn, zag ik mijn moeder steeds zwakker worden." Dit heeft een onbeschrijflijke impact op het gezin waarvan moeder Karin de spil was. Iedereen gaat anders om met dit grote verlies. "In het begin heb ik erg vastgezet in mijn verdriet. Ik kon met niemand praten over mijn verdriet en twijfels. Ik raakte in een depressie. 'Waarom?' is een vraag die vaak door mijn gedachten ging."

Die vraag herkent Annelise Dijkman (25), zij heeft een posttraumatische stressstoornis ontwikkeld door bepaalde moeilijke dingen die in haar leven zijn gebeurd.

"Waarom lijkt het bij anderen allemaal zo makkelijk te gaan? Waarom stapelen nare gebeurtenissen zich in mijn leven op?" Al pratend is de conclusie dat je met deze vragen niet verder komt. "Zelfs een briefje uit de hemel met het antwoord zal mij niet echt helpen. Ik probeer mezelf voor te houden dat dit niet de vragen zijn om je in te verliezen" Annelise merkt dat mensen om haar heen wel willen helpen, maar dit soms ook lastig vinden. Zij geeft een voorbeeld. "Giessenburgers zijn vrij nuchter en lossen iets

graag praktisch op. Een ongevraagd advies, zoals: 'kom op, lekker naar

buiten', bijvoorbeeld. Als het niet goed met me gaat, is zo'n stap écht

Op de foto v.l.n.r Annelise, Hanneke, Willemieke, Lisanne. Hanneke en Willemieke hebben dit artikel geschreven.

te veel gevraagd. Er zijn zoveel kleine stapjes nodig om buiten te komen... Op zo'n moment is dat voor mij vaak onoverbrugbaar."

Annelise vertelt: "Als iets móét, ontstaat er bij mij soms een error. Bij mijn studentenvereniging en studentenhuus zijn mensen die het accepteren en prima vinden als het even rot gaat. Die vrijheid mis ik soms in Giessenburg. Het is wel fijn als mensen vragen wat ik nodig heb. Soms wil mijn hoofd wel, maar kán mijn lijf niet. Eerst verzette ik me daartegen, maar inmiddels weet ik steeds beter afwegingen te maken. Het is fijn als ik

dan ook zelf de regie mag houden en niet anderen voor mij bepalen wat ik moet doen. Ik weet: het wordt wel weer beter." 'Morgen dans je weer' is een lied van de band Lev.

*Hij heelt je hart
Je huilt niet meer
Hij maakt je heel
En morgen dans je weer*

Het zijn woorden die Annelise raken. Sowieso spreekt muziek haar erg aan. In donkere tijden is het voor haar heel fijn dat ze zich kan herkennen in liederen die onder woorden brengen wat zij ervaart. Lisanne zet in moeilijke tijden muziek aan die haar boven haar verdriet uittilt. Het lied 'Ik zal er zijn' van de band Sela is voor Lisanne van grote betekenis.

*Een boog in de wolken als teken van trouw,
staat boven mijn leven, zegt: Ik ben bij jou!
In tijden van vreugde, maar ook van verdriet,
ben ik bij U veilig, U die mij ziet.*

Zij kan dit lied niet zonder tranen zingen. Het lied verwoordt waar Lisanne's moeder haar kracht vandaan haalde. Lange tijd heeft Lisanne niet begrepen hoe haar moeder zo sterk kon zijn. Inmiddels mag ze zelf getuigen hoe God haar leven leidt. "Ik wilde eigenlijk niet mee met een jongerenreis naar Kroatië. Maar een stem in mij - Gods stem - zei dat ik moest gaan. Het leek niets voor mij, maar die reis heeft bij mij verandering gebracht. Ik had afstand genomen van God, geloven en de kerk. Ik heb mogen ontdekken dat God spreekt in mijn gedachten of door woorden van anderen. Ik probeer Hem te gehoorzamen en steeds meer te leven zoals Hij nú van mij vraagt."

In het grote verdriet is Lisanne heel dankbaar voor haar tante, de oudere zus van haar moeder. "We praten samen over mijn moeder. Positieve herinneringen maken het verdriet niet minder, maar wel makkelijker. Het gezin van mijn tante is voor mij een tweede thuis geworden. Ik kan daar mijn hart luchten."

Over de coronatijd zegt Annelise: "Het bracht veel onzekerheid met zich mee. Ik had behoefte de ander te ontmoeten, maar hoe ging die ander met de geldende regels om? Al met al een heel verwarrende tijd. De vanzelfsprekendheid van anderen ontmoeten was er niet. Online sluit je je minder makkelijk aan bij bijvoorbeeld een studentenvereniging. Je bent anoniemer aanwezig en je wordt minder gezien. Er was wel meer aandacht en begrip voor mensen die te maken hebben met eenzaamheid; de oproep om die mensen een stem te geven, gaf erkenning. Maar dat concreet handen en voeten geven, bleek lastig." "Juist in coronatijd heb ik geleerd dat betrokken zijn bij de kerk waardevol is. Dat ik door mensen word gezien, maar ook mijn eigen verantwoordelijkheid heb om deel uit te maken van die gemeenschap. Het is belangrijk dat ik aanwezig ben; niet alleen voor mezelf, maar ook voor de ander. Onvoorwaardelijk erbij mogen horen, samen zingen en samen geloven, samen God ontmoeten, is voor mij heel waardevol", zegt Lisanne.

Tijdens de kerkdiensten in coronatijd mocht Annelise als zangeres regelmatig haar bijdrage leveren. "Ik ben heel dankbaar dat ik zo op een waardevolle manier kon meewerken aan de diensten."

Lisanne en Annelise ervaren beiden, ondanks lijden, Gods leiding in hun leven. Er zijn nog steeds vragen. "Ik wil accepteren dat niet op alle vragen een antwoord is. God is er; los van wat ik voel of ervaar. Je gevoel kan soms heel erg schommelen. Maar een vast fundament in mijn leven is dat God er is."

Alieke Kemkes (22), van oorsprong uit Giessenburg, schreef het boek 'De berg van het leven - over depressie, angsten, trauma's en onzekerheid'. Op de foto heeft Lisanne dit boek, waarin Alieke haar persoonlijke reis door hoge bergen en diepe dalen beschrijft, vast. Alieke uit zich in dit boek onder andere door middel van gedichten.

Uit: De berg van het leven

*Ik voel ik voel
Wat jij niet ziet
Soms komt het gevoel binnen
Als een pijl, die iemand schiet*

*Dan raakt het me
Zo ongelofelijk hard
Dat het me soms helemaal verwart*

*Is dit gevoel nu van mij
Of is dit een ander gevoel?
Of van hem, haar, of zij?*

*Grote golven
Van emoties en gevoelens
Die mij helemaal bedolven*

*Kopje onder
Ademnood
Hoestend en proestend kom ik
weer boven water*

*Verward kijk ik om me heen
Is er toevallig ergens een rots
Of een steen
Waar ik even kan leunen
En steunen*

*Om op adem te komen
Want ik ben zo moe
Van het doorgaan en blijven
zwemmen
Van het gevecht in mijn hoofd
En gevecht van gevoelens
Van mezelf en van andere
Wat mij leegrooft*

*Vragen
O zo veel vragen
Of ik er wel mag zijn
Of ik wel goed genoeg ben
Of het ooit nog weggaat
Dit zwarte gordijn
Het zwarte gordijn
Van somberheid en depressie
Dat is echt niet fijn*

*Schommelen tussen de golven
Van levenslust en levensmoe
Van donker en licht
Van positief en negatief
Van dichte mist naar gewoon
zicht*

*Ik verlang naar de zon
De mooie kleuren
De regenboog
O zo hoog
In de lucht*

*Vogels die fluiten en vliegen
In de wind
Konijntjes huppelend
In het gras
Regenboog aan de lucht
Ik kijk omhoog
En zucht
Ja was het maar zo fijn
Nu kan ik alleen maar dromen
Over hoe het zou kunnen zijn*

*Hopelijk worden de dromen
Die ik droom
Ooit werkelijkheid
En zie ik hoe mooi
De wereld kan zijn.*

Alieke Kemkes

All I want for Christmas: kerst vieren met familie

Onderdak in de kerk

Binnen de Gereformeerde kerk ontstond in april de behoefte om iets te doen voor vluchtelingen uit Oekraïne. Voor twee gezinnen zijn er ruimtes gecreëerd in de Maranathakerk. Mireille Hengeveld (coördinatie), Leonie Veldhuis (diaconie) en Arda Schakel (verzorging) vormen, samen met nog drie mannen, de enthousiaste werkgroep. Zij vertellen wat hier allemaal bij komt kijken.

De Torenzaal en jeugdruimte van de kerk werden een woon- en slaapruijme. Het invalidetoilet werd een douche. Binnen een week was dit gerealiseerd en bewoonbaar. De bestaande keuken wordt in overleg gebruikt.

Het is hartverwarmend hoe er meegeleefd wordt. Fietsen en meubels waren bijvoorbeeld zo

geregeld, net als vervoer, een tolk, zorg, uitjes, bonnen, (geld voor) zwemlessen en zoveel meer.

De twee oudste jongens en de man vonden werk bij De Landsinghof, de dochter kwam in aanmerking voor dagbesteding bij De Hoeff. De jongere jongens gaan naar school. De werkgroep heeft geprobeerd hen zoveel mogelijk te helpen. Want er is regelgeving en er moet onder andere een bankrekening, uitkering, school en werk geregeld en aangevraagd worden. In Oekraïne hebben mensen ook nog handgeschreven paspoorten die in ons systeem niet ingelezen kunnen worden. Ook zijn ze gewend contant geld te hebben. De taal en cultuurverschillen zorgen ervoor dat er veel overlegd wordt met de gezinnen, om miscommunicatie te voorkomen.

De vluchtelingen waren blij met de woonruimte, maar vonden het vooral bijzonder dat zij "In Gods huis" mochten wonen. Beide gezinnen komen uit Kiev en waren daar al bevriend. Wel zijn er gezinsleden achtergebleven, waar ze zich grote zorgen om maken. De families hopen terug te keren naar hun land.

Mireille, Leonie en Arda zijn dankbaar dat ze vanuit het geloof zo een bijdrage mogen leveren en hun mogelijkheden mogen inzetten voor een ander in samenwerking met iedereen die betrokken is op deze mensen. Ze wensen met deze gezinnen dat zij kerst weer in de Oekraïne met hun families kunnen vieren.

Dit interview is afgenomen in augustus. De situatie is inmiddels veranderd.

Over kerstrituelen in Oekraïne

In het overwegend orthodoxe Oekraïne werd tot voor kort kerstmis pas op 6 januari gevierd, omdat de Juliaanse kalender werd gevolgd (wij volgen de Gregoriaanse kalender). Sinds 2017 is ook 25 december officieel een feestdag geworden en viert men kerst gelijktijdig met de westerse kerken. Eén van de belangrijkste tradities is dat men op kerstavond de tafel versiert met een tarweschoof.

Dit houdt verband met de vele landbouw in het land. Ook ligt er wat hooi op de tafel als verwijzing naar de kribbe. Er worden dan twaalf gerechten geserveerd waarbij een graanpudding niet mag ontbreken. Natuurlijk worden er liederen gezongen en kaarsen aangestoken. Steeds vaker ook is er een versierde boom te vinden en doen algemene kerstsymbolen hun intrede.

All I want for Christmas:

Duurzaam leven

Ruilen bij Rosita: op een andere manier omgaan met geld en spullen.

Geen boeken, maar kasten vol kinderkleding in het pand van de voormalige bibliotheek aan Brederodestraat 1 in Giessenburg. "De stapels overvloedige kinderkleding lagen bij ons op zolder en zo ontstond het idee voor een ruilwinkel" vertelt Rosita de Kwaadsteniet (40). Behalve Rosita's ruilwinkel is er een inleverpunt voor Kringloop Giessenlanden en een Repaircafé gevestigd. Ze had verwacht dat er vooral baby- en peuterkleding zou worden gebracht, maar er komt ook kleding tot en met maat XS binnen. "Als kinderen iets leuk vinden maakt het hen niet uit of

het hier vandaan komt, of dat het uit een echte winkel komt" weet ze uit ervaring, want zelf heeft ze er twee met haar man Mark: Tijs van 10 en Hanna van 7. "Hanna helpt me hier altijd op zaterdagochtend, wanneer we open zijn." Sommige mensen lijken nog te aarzelen voordat ze de drempel over stappen, ervaart Rosita. "Mensen moeten eerst een keer wat gebracht hebben, voordat ze gemakkelijker binnenlopen, maar zo groeit het. Het brengen en halen is prima in balans, dus er is steeds weer voldoende nieuwe kleding te zien." Een gedachte als 'fijn dat dit er is voor arme mensen', zit er niet achter.

Alles wat Rosita doet heeft met haar geloof te maken, vertelt ze. "Het is verweven met hoe je bent. Waar het mij om gaat is het bewustzijn dat we ook op een andere manier met ons geld, onze spullen en tijd kunnen omgaan. En ik geloof dat je uiteindelijk met minder spullen meer kunt openstaan voor ontvangen. Op een praktische, kleine manier doe ik dat hier." Wat is haar Kerstwens? "Dat we in een duurzaam leven omzien naar elkaar. Dit is niet alleen een plek om spullen te brengen en mee te nemen, maar je kunt hier ook even je hart luchten."

All I want for Christmas:

Dat iedereen een beetje aandacht kan geven en kan ontvangen

Het enthousiasme spat ervan af als ik bij '100% Leuk' binnenloop. Ik meld me bij de 'Leukerds' die vandaag zeep aan het inpakken zijn. Als Emmy uit haar kantoor komt maakt ze meteen een vrolijk praatje en moedigt de 'Leukerds' aan om te vertellen over hun werk. Eenmaal aan de koffie vertelt ze hoe ze van verkoop bij mensen thuis, via de winkel op het dorp, op het industrieterrein gekomen is. Het begon allemaal met leuk verpakte kletsoppen (koekjes) met de spreuk "Spreken is zilver, bijkletsen goud". Dit geeft meteen aan waar Emmy voor staat: Aandacht voor elkaar. Dat hoeft niet in een ingewikkeld gesprek, dat kan ook door een kleine

attentione. Inmiddels heeft '100% Leuk' een ruim assortiment dat in 600 winkels verkocht wordt. Met een quote erop, juist dat geeft de aandacht voor de ander weer. Voor het inpakwerk is een bewuste keuze gemaakt voor organisaties die mensen met een beperking aan werk helpen. "Want", benadrukt Emmy, "iedereen telt mee, en iedereen is de moeite waard." Ze laat me de Wall of Fame zien. Prachtige foto's van de mensen van 'Sterk@Werk' die op de locatie in Giessenburg werken, de 'Leukerds', met een uitspraak over hun werk. Emmy zet hen graag in de spotlights door mooie foto's, goede

bedrijfskleding, en eigen stickers die ze op de dozen kunnen plakken die zij hebben ingepakt. "Bovendien", vertelt ze, "zijn zij een meester is het 'hier & nu'. Als ik druk ben met dingen die gebeurd zijn, of staan te gebeuren, dan ga ik bewust even bij de 'Leukerds' zitten. Een praatje met deze mooie mensen en ik kan weer verder". "Wat ik wens voor kerstfeest? Dat iedereen een beetje aandacht kan geven en ontvangen. En een beetje staat dan voor een kleinigheidje, elkaar groeten, en dat zonder oordeel of mening. Want dat geeft ruimte voor aandacht voor iedereen. Je bent goed zoals je bent, en dat mag gezegd worden!"

All I want for Christmas:

Vreedzaam werken en leven

De kerk van Giessen-Oudekerk ondersteunt een ontwikkelingsproject in Oeganda: een vakschool in de plaats Arua. Aart den Breejen uit Hardinxveld-Giessendam is hierbij nauw betrokken. Zijn inzet voor de vakschool in dat Afrikaanse land is een belangrijke factor geweest bij het verbeteren en in stand houden van dit onderwijsproject. Gedurende zes jaar heeft Aart zich daar met zijn gezin actief ingezet voor de opbouw en ontwikkeling van een voorziening die de streek ontbeerde. Hij woonde en leefde daar tussen de mensen voor wie de opleidingsvoorziening bedoeld was. Kenmerkend voor dit hele project zijn de woorden 'samenwerken' en 'volhouden'. Bijzonder hieraan is ook dat de samenwerkende bevolking voor ongeveer de helft bestaat uit Christenen en voor de helft uit Moslims. Voor beide groeperingen speelt het geloof een bijzondere rol. Dat past bij de Afrikanen. En beide groeperingen werken daar ook samen, in vrede. Een centrale vraag daarbij is wat God van ons zou willen. Hier is het: bieden van mogelijkheden aan mensen die anders weinig of geen kansen krijgen om vaardigheden te leren om een baan te vinden. Zoiets mogelijk maken zou ook een kerstwens kunnen zijn: 'All I want for Christmas'.

Het begon allemaal met de komst van een kerkleider uit Soedan begin jaren '90. Die was van daaruit gevlucht voor het gevaar van de er heersende oorlog. Er is toen samen met nog drie andere kerken een project gestart om de jongeren in Arua op termijn kansen te bieden zich te ontwikkelen en te bekwamen in een bepaald vak. Om zo zelf voor inkomen te kunnen zorgen zodat ze zichzelf en hun families kunnen onderhouden. Giessen-Oudekerk is er vanaf 2008, door de uitzending van het Den Breejen-gezin, bij betrokken. Het lokale initiatief van het project maakt dat de plaatselijke bevolking nauw betrokken is, waardoor de

kans op succes groter was en is. De school is naast een plek voor de lokale bevolking nog steeds een plaats voor de groep vluchtelingen, die ook steeds meer de waarde van vakonderwijs inzien. Nog steeds heeft Giessen-Oudekerk door Aart nauwe banden met de mensen die nu de vakschool in stand houden. Hij gaat er tenminste eenmaal per jaar naar toe en dat geeft hem telkens weer een thuisgevoel. Vanuit de kerk van Giessen-Oudekerk zijn er ook kerkleden, die de reis naar de vakschool maken. Om met eigen ogen te kunnen zien wat er is ontstaan en om zelf de handen uit

de mouwen te steken en te ervaren hoe de bevolking daar woont en werkt. Dat geeft die reizigers inzicht in het leven daar en het werkt bemoedigend voor de mensen in Arua. Aart ziet het werk in Oeganda vooral als een manier om gerechtigheid te bevorderen een belangrijk deel van Bijbelse vrede. Mensen gelijke rechten en mogelijkheden geven ziet hij als een opdracht. In Oeganda gebeurt dit door het bieden van mogelijkheden via een vakschool. Waar vreedzaam kan worden gewerkt en geleefd. Waar wat kan worden bereikt. Een kerstgedachte...

All I want for Christmas:

Wat ik zou willen met kerstmis is een vraag die ik niet goed kan beantwoorden. Ik denk aan die speren die snoeimessen werden en dat lammetje dat lag naast die leeuw. Aan die prachtige vergezichten waar alles beter is. Aan hemelse vrede voorgoed. Maar ik denk ook aan al die zaken die zich roeren diep vanbinnen. Zaken die mijzelf betreffen. Die mij mooier zullen maken als ik ze krijgen kon. Heus niet die simpele wens van vakantie of een nieuwe auto; nee, ik denk dan aan grote verlangens die toch ook weer raken aan die beelden van vrede waar ik mee begon. Want geluk en gezondheid, liefde en welzijn leggen het fundament onder vrede en recht. Waarbij slechts één voorwaarde van kracht is: we moeten ervan delen. Zowel van onze eigen verlangens als van die universele wensen. Wie wil

werken aan hemelse vrede voorgoed, zal dat moeten doen door te kijken naar een ander.

All I want for Christmas... is You. Ben jij, bent U.

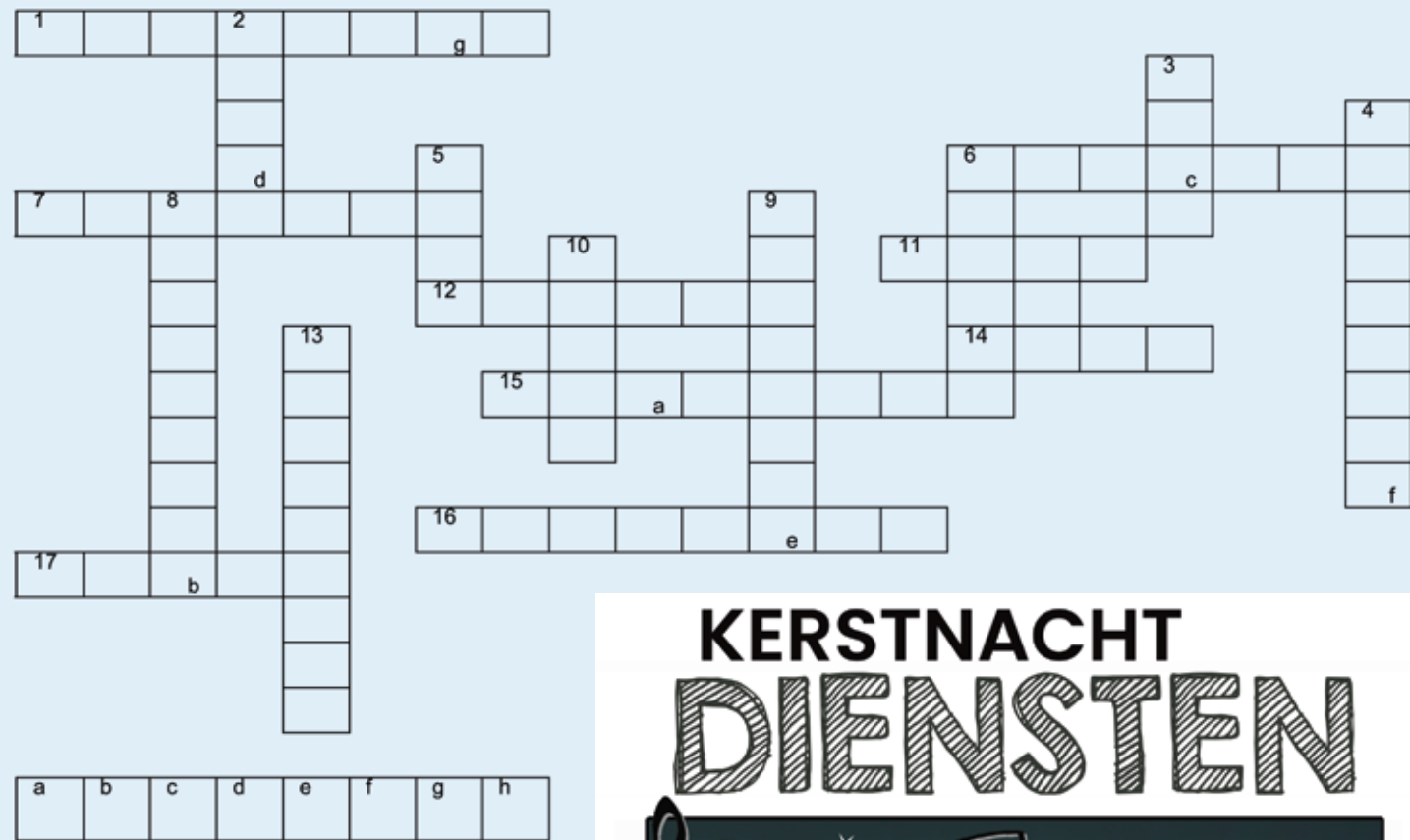
Niemand wordt gelukkig van alles bezitten alleen voor zichzelf. Er is geen mens ooit beter geworden van niet gedeelde liefde. Alleen samen kom je tot meer, beter, best. Dat is wat kerstmis ook zo bijzonder maakt. God hield Zijn liefde niet voor Hemzelf alleen, maar deelde die met mensen door ons Zijn allerliefste deel, Zijn Kind, te schenken. Gewoon een mens, net als wij, maar ook goddelijk, net als Hij. Omdat God begreep dat wij wensen hebben en dit nog niet de wereld is zoals Hij voor ogen had.

In deze kerst4ing is dat terug te vinden in de interviews van mensen met wensen. Ze willen allemaal iets meer, maar niet voor henzelf alleen. Ze delen met ons wat hen beweegt en misschien kan het zomaar zijn, dat u zich daarin herkent. U zou ook wat willen betekenen voor een ander. U wil ook een gezond lichaam en een partner die van u houdt. Dat de oorlog stopt en de hongersnood verdwijnt. In alle dankbaarheid om wat we wel mogen bezitten en de vreugde om wat we ook zien om ons heen, blijft er die stille hunkering naar hemelse vrede voorgoed.

All I want for Christmas... is You. Ben jij, bent U.

Yvette Pors

P u z z e l

- Horizontaal
- warme alcoholische drank
 - leuke kerstpost
 - Onderlinge communicatie
 - gedicht, bedoeld om te zingen
 - wisselen
 - pasgeborenen
 - Land in oorlog
 - dagen vrij
 - Goede verstandhouding
- Verticaal
- prikkend takje
 - bedehuis
 - versierde den
 - hemellichaam
 - voerbak
 - denkend aan vroeger
 - belangstelling
 - chic etentje
 - tegenkomen

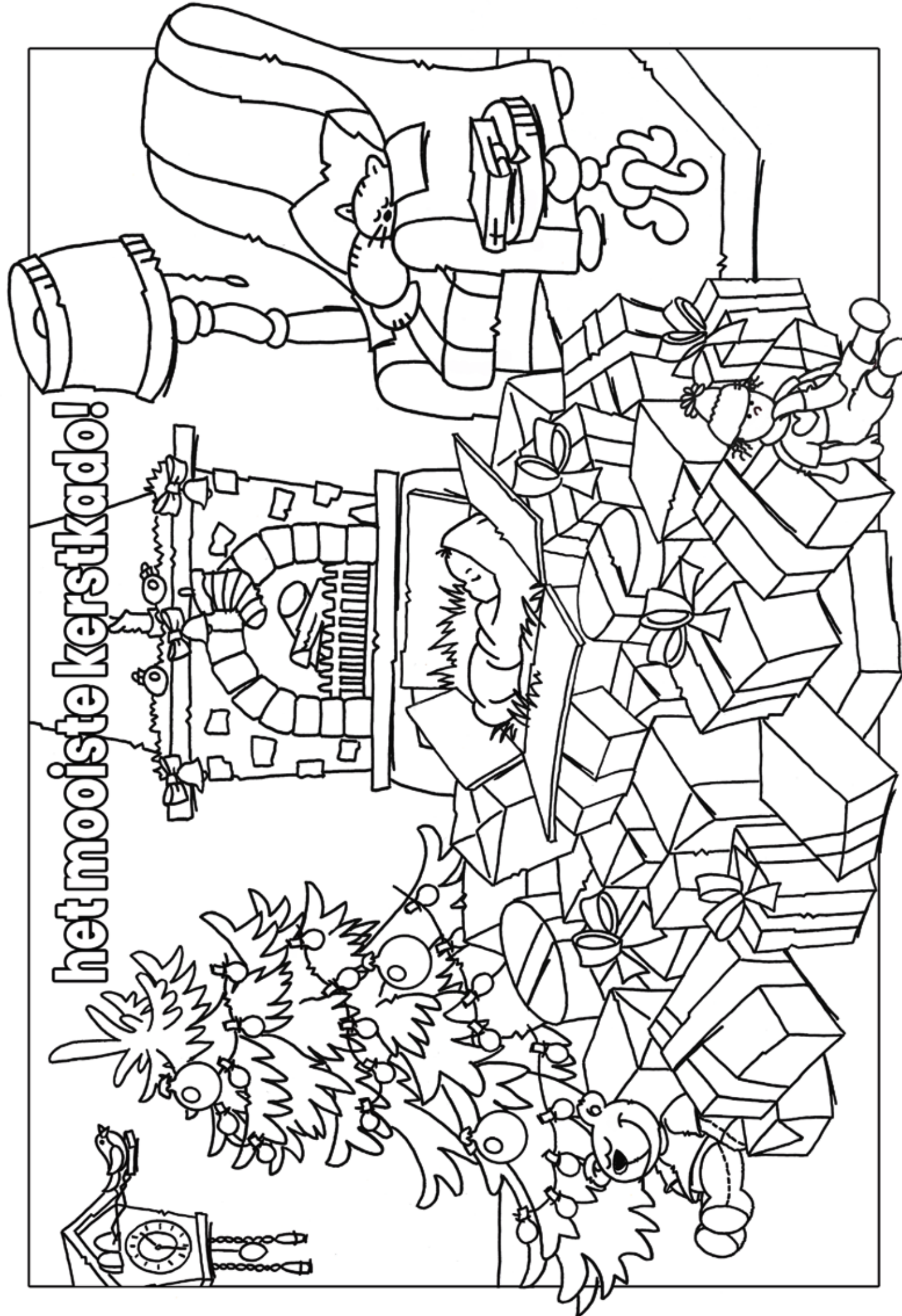
KERSTNACHT DIENSTEN

ALL I WANT FOR CHRISTMAS IS...

ZATERDAG 24 DECEMBER 2022

MARANATHA KERK GIESSENBURG	AANVANG 21.30 UUR
HERVORMDE KERK GIESSEN-OUDEKERK	AANVANG 21.30 UUR
RAFAËLGEMEENSCHAP (DE TIL)	AANVANG 22.00 UUR

Kleur de plaat en lever de kleurplaat of puzzel in tijdens de Mini Kerstpraise 4 Kids en ontvang een leuke verrassing! Vrijdag 23 december van 19.00-19.30 uur bij de Gereformeerde Kerk, Peursumseweg 15. Er is een bandje en het gaat over sterren. Met chocolademelk als afsluiting en lampjes, tekeningen en puzzel mogen weer mee worden genomen.

Welkom in de kerk!

Hervormde Kerk Giessen-Nieuwkerk, Kerkweg 1

18 december 09.30 uur en 18.30 uur
24 december 21.30 uur Maranathakerk
25 december 09.00 uur en 10.45 uur en
18.30 uur met zondagsschool
31 december 19.00 uur
1 januari 10.00 uur en 18.30 uur

Rafaël Gemeenschap Giessenburg, Breestraat 1 (in de Til)

18 december 10.00 uur
24 december 22.00 uur
25 december 10.00 uur
1 januari 10.00 uur

Maranathakerk Giessenburg, Peursumseweg 15

18 december 09.30 uur en 18.30 uur
24 december 21.30 uur
25 december 09.30 uur en 18.30 uur
31 december 19.00 uur
1 januari 10.00 uur en 18.30 uur

Hervormde Kerk Giessen-Oudekerk, Oudkerkseweg 20

18 december 09.00 uur en 10.45 uur
18.00 uur met zondagsschool
24 december 21.30 uur
25 december 09.00 uur, 10.45 uur en 18.30 uur
31 december 19.00 uur
1 januari 10.00 uur en 18.30 uur

De diensten zijn via livestream te volgen.
Check eventuele aanpassingen in de agenda via de website

Adressen kerken & colofon

Kerst4ing wordt aangeboden door:

Gereformeerde Kerk Giessenburg

Voorganger:

Ds. Y. Pors, 0184-636670

yvettepors@outlook.nl

www.gerkerk.giessenburg.nl

Rafaël Gemeenschap Giessenlanden

Voorganger:

Dhr. A. van Oudheusden

arie@rafaelgsl.nl

Gemeentekantoor: 0183-629200

www.rafael-giessenlanden.nl

Hervormde Gemeente Giessen-

Nieuwkerk & Neder Slingeland

Voorgangers:

Ds. J. Holtslag, 0184-651361

jholtslag@hervormdgiessenburg.nl

Ds. J. Menkveld, 06-44116081

jmenkveld@hervormdgiessenburg.nl

www.hervormdgiessenburg.nl

Hervormde Gemeente Giessen-

Oudekerk & Peursum

Kerkelijk medewerker pastoraat

Mirjam Markesteijn-van den Tol

mirjam.markesteijn@hggop.nl

www.hggop.nl

Kerst4ing is gedrukt door Grafisch
Centrum De Hoop te Dordrecht.

Redactie: Mirjam de Baat, Dick de

Jong, Miranda Romeijn, Miranda

Schippers en Yvette Pors

Interviews: Levien Vermeer,

Willemieke van Wingerden en

Hanneke de Koning

Vormgeving: Studio Leo Lanser

i.s.m. Theo van Arkel

Fotografie: Arie van Noordennen,

Mas Petersen

Tekeningen poster/kleurplaat:

Wim van Wijngaarden

© Foto voorkant: atelier Leo Lanser